

tionens Forslag om Erstatning for arbejdsløse i Tilfælde af Skibsforlis, men ogsaa har trukket snævrere Grænser for Redernes Forpligtelser, end de andre nordiske Regeringsforslag; har anset det for ret og billigt. — I øvrigt skal jeg ikke her ved Lovforslagets første Behandling komme ind paa Enkeltheder, dertil vil jo Udvalget være det rette Sted, og dér vil man kunne fremskaffe de Oplysninger, som er fornødne for med Sikkerhed at kunne udtale sig om mange af de foreliggende Bestemmelser. Jeg vil her blot pege paa, at under Udvalgsarbejdet turde der maaske blive særlig Anledning til at drøfte, hvad jeg vilde kalde de juridiske Bestemmelser i Lovforslaget, dem, der tilsigter saa vidt muligt at skabe en fuldstændig Retssikkerhed for Sømændene. Der maa ogsaa blive Tale om en nærmere Drøftelse af Straffebestemmelserne. Kommissionsudkastet og Lovforslagets Bestemmelser har utvivlsomt indført store Fremskridt i Forhold til den hidtil bestaaende Ordning; navnlig vil jeg pege paa, at Skibsførerens Straffemyndighed er stærkt begrænset og helt ophævet for Skibe i indenrigs Fart og for Skibe i dansk Havn; men det udelukker jo ikke, at der er Grund til at overveje, om man ikke i saa Henseende kunde komme videre. I det hele taget er det ikke heldigt at lægge Dommermyndigheden i Skibsførerens Haand. Man har ogsaa i Kommissionen været paa det rene med, at det var et svagt Punkt. Det ærede Medlem Hr. Sporon-Fiedler udtalte, at denne Mand, der er og maa være den øverste Leder, i sig forener Stillingen som Chef, Dommer og Politimester. Man kan tilføje, at han i givet Tilfælde kan blive stillet overfor dette at fungere baade som Anklager, Defensor og Dommer. Det er ikke nogen heldig Stilling, og jeg tror, der er særlig Grund til ogsaa at drage dette Punkt frem til Drøftelse i Udvalget.

Jeg vil slutte med at sige, at vi skylder den danske Sømand den størst mulige Retssikkerhed. Ingen har glemt de Bedrifter, der blev udført af den danske Sømandsstand i Krigens Aar. Det var ikke Rederne, det her i første Række drejede sig om, det var derimod de Mænd, der maatte foretage Rejserne over den minefyldte Nordsø, de Folk, der vovede sig ud, og hvis Liv til Stadighed var i Fare. Selvfølgelig behøves et saadant Hensyn ikke, Samfundet skylder Sømændene det samme, som det skylder alle andre Statens Borgere, at skaffe dem den størst mulige Retssikkerhed, den størst mulige

Betryggelse. Men Mindet om Krigstidens Forhold er en Omstændighed, der kan tjene til at skærpe Opmærksomheden heroverfor. Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag, der er saa betydningsfuldt for vor Søfart og for saa manges Ve og Vel, til velvillig og grundig Behandling i det Udvalg, som jeg forventer, at Sagen vil blive henvist til.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingen.

Ved Folketingsmand Pinholt er modtaget et Andragende fra Nymindegab og Omegns Fiskeriforening om at faa det nuværende Udløb ved Gødelen stabiliseret.

Andragendet, hvoraf trykte Eksemplarer er omdelt, vil blive tilstillet Finansudvalget.

Folketingets næste Møde afholdes i Morgen, Fredag den 8. December, Kl. 1 med Dagsorden:

1) *Anden Behandling af:*

Forslag til Lov angaaende Ratifikation af en international Konvention angaaende Landarbejderes Forsikring mod Ulykkestilfælde.

2) *Fortsættelse af første Behandling af:*

Forslag til Sømandslov.

3) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Ændringer i Søloven.

4) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov af 6. Maj 1921 om Indskrænkning i Adgangen til at anvende Pap og Kunstlæder i Skotøj.

5) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Ændringer i Lov om Naturfredning af 8. Maj 1917.

Mødet hævet Kl. 3²⁵.